

PEDER JENSEN TRELLUND
BORGMESTER I KALUNDBORG
MED NOGLE OPLYSNINGER OM HANS EFTERKOMMERE

AF

ERLING PETERSEN

PEDER JENSEN TRELLUND var født i Ribe som søn af rådmænd Jens Jonsen Trellund, der døde 1655, og hustru Maren Madsdatter Kold, død 1659¹. Hans fødselsår kendes ikke, og der vides heller intet om, hvornår han forlod sin fødeby. Det er imidlertid en kendsgerning, at både han og hans to brødre Jonas og Iver rejste fra Ribe i en ret tidlig alder for at søge lykken andetsteds. Mens brødrene endte med at slå sig ned i København, hvor de begge blev betydelige handelsmænd², valgte Peder Trellund at bosætte sig på den modsatte side af Sjælland, nemlig i Kalundborg, hvor enkelte medlemmer af en anden kendt Ribe-slægt, slægten Bonum³, samtidig eller måske nogle år forinden havde slået sig ned.

Det nøjagtige tidspunkt for Trellunds ankomst til Kalundborg kendes ikke, men det skete i hvert fald før 1655, thi 30. maj dette år var han hos lensmanden Hans Lindenov og anmodede om tilladelse til at flytte fra byen til forstaden, hvilket dog blev ham nægtet⁴. Han omtales da som købmand. Senere på året nævnes han som postmester i Kalundborg, idet der den 15. oktober tilstås ham frihed for indkvartering og for al anden borgerlig tyngde, så længe han forvalter postmesterembedet uden tillige at drive købmandshandel, da han ellers skulle betale told som andre købmænd⁵. Han har sikkert allerede da haft borgerskab i Kalundborg og synes hurtigt at have skabt sig en position i byen, for så vidt som han i hvert fald senest 1660 blev borgmester i Kalundborg. Formentlig ligger dog hans forfremmelse endnu tidligere, eftersom det hedder sig, at han „sørgede så vel for byen i og efter den svenske krig“⁶.

I 1660 blev han rigsdagsmand for Kalundborg by og deltog som sådan ved stændermøderne i København, ligesom han var tilsagt ved

arvehyldingen⁷. – Da Kalundborg havde lidt meget under den svenske indkvartering, og fattigdommen i byen var stor, gjorde Trelund sig i den følgende tid store anstrengelser for at få byen fritaget for nogle af de svære byrder, som i årene efter krigen blev lagt på borgerne; bl. a. søgte han i samtaler med general Hans Schack at få formindsket den garnison af ryttere, som var stationeret i Kalundborg, men alt var forgæves⁸. I 1662 var Trelund igen i København, men fortsatte til Frederiksborg, hvortil Frederik den Tredie var rejst. Her gentog han sin anmodning om at få byen fritaget for de tungeste byrder og gjorde grundigt rede for, hvad han selv og byen fra 1657 havde måttet udrede, dels til kongens egne soldater og dels til de svenske besættelsesstyrker, men også denne gang gik han forgæves⁹. Først da Trelund i 1666 for tredje gang gik til kongen, blev hans bestræbelser kronet med held; han fik virkelig ved sin forbøn udvirket, at Kalundborg by fik et afslag i skatterne¹⁰.

Men samtidigt med, at han således virkede til gavn for sin by, gik det alvorligt ned ad bakke med hans egen økonomi, der havde været hårdt belastet allerede før krigen; i 1662 gjorde han over for kongen gældende, at han for sin egen person „haver givet Eders Majestæt til Eders folk i året 1657 hver måned 250 rdl.“, efter hvilken takst han også havde måttet betale til den svenske indkvartering under krigen. Hans økonomi var dog ret anstrengt allerede før 1657; så tidligt som i 1655 så han sig nødsaget til at låne 1000 rdl. af borgmester Peder Pedersen i København, hvilket han anerkendte med sin underskrift den 11. september. Efter 1660 flyttede han, sammen med flere andre af byens købmænd, bort fra byen og ud i Kordilgaden, der nu blev Kalundborgs hovedgade¹¹, og den 18. august 1661 fik han bevilling til som den eneste i byen og lenet at sælge alle slags vin, både rhinsk og fransk brændevin samt fremmed øl med den forpligtelse, at det skulle være „godt ustraffeligt vin og brændevin“ og til rimelige priser¹². Der skulle dog mere til for at bringe ham ud af det økonomiske uføre, han var blevet stikkende i, og i de følgende år blev han så hårdt trængt af sine kreditorer, at der den 2. august 1664 udstedtes et beskærmelsesbrev imod dem. Allermest frygtede han sin broder, Jonas Trelund, der på den tid var en stor mand i handelen på Island, og som han skyldte de fleste penge. Broderen tilbød dog at give ham henstand, indtil han havde tilfredsstillet de øvrige kreditorer¹³. Det hjalp dog ikke ret meget. Peder Trelund var, økonomisk set, kommet så langt ud, at han overhovedet ingen mulighed havde for at bjerpe sig ind på fast grund, skønt han ellers prøvede alt. I

1665 søgte han således uden held at sælge et tårn eller resterne deraf, men historien melder intet om, hvad det var for et tårn¹⁴.

Endelig i 1666 trak nettet sig for alvor sammen om Peder Trellund. Den 19. juni dette år fik byfogeden i Kalundborg, Peder Bring, ordre til at gøre udlæg hos ham for den gæld, han havde til byfogeden i København, Jens Mouridsen¹⁵, og den 15. oktober lod borgmester Peder Pedersen i København på Kalundborg byting kalde borgmester Peder Trellund til med 8 dages varsel at betale de 1000 rdl., som han havde lånt 11 år i forvejen. Næste tingdag, den 22. oktober, mødte borgmester Niels Nielsen fra Holbæk med et krav på 118 rdl., som han i 1662 havde forstrakt sin borgmesterkollega med¹⁶. Endelig mødte Evert Holst fra København sidst i november med et lignende krav¹⁷. – De var dog vistnok alle lovlig sent på færde og måtte gå forgæves, for allerede nogle uger før borgmester Peder Pedersen havde ladet sin skyldner kalde til tinge for at få sit tilgodehavende betalt, var Peder Trellund over alle bjerge, på flugt for kreditorerne, og den 1. oktober lod BODIL HANSDATTER, borgmester Peder Trellunds, ved Jacob Cort på tinge læse en erklæring, hvoraf det fremgik, at „hendes kære mand, borgmester Peder Trellund, for nogen tid siden var forrejt, og hun fornam, hun hans kreditorer ikke kunne betale og tilfredsstille“, hvorfor hun nu på så vel bytinget som på landstinget ville have den oplysning læst, at der ingen midler var i boet, så kreditorernes krav kunne imødekommes. Ganske vist står der senere i erklæringen, at hendes mand „af verden er udganget“, men det er formentlig blot et andet udtryk for, at han var rejst ud af landet for at undgå sine gældnere; i hvert fald var han ikke død, eftersom det jo ikke var hans hustru, men ham, der af kreditorerne blev stævnet til tinge. Alle deres anstrengelser var dog forgæves. Der høres ikke mere om Peder Trellund, hans dødsår kendes ikke, – han var og blev borte. – Mærkeligt nok gik det broderen, den rige Jonas Trellund, på samme måde. Han gik fallit i 1669 og flygtede, men dukkede i 1680 op i Husum i Sydslesvig som religiøs sværmer og døde året efter i Frederiksstad¹⁹.

Hidtil har man intet vidst om Peder Trellunds hustru. Hun hed, som anført i tingbogen, Bodil Hansdatter, og hun forblev i Kalundborg efter mandens flugt og boede sammen med sin yngste datter, Maria. Hendes død er ikke fundet, – dels findes der ingen kirkebøger for Kalundborg på den tid, og dels er byens skifteprotokoller gennemført, uden at der fandtes et skifte efter hende. – Men arbejdet med at gennemgå skifteprotokollerne var alligevel ikke helt forgæves.

I 1682 døde rådmand i Kalundborg HANS THOMASEN BONUM, og den 14. august blev der holdt skifte „imellem den salige mands efterleverske, ærlige, dyderige og gudfrygtige kvinde, MAREN NIELSDATTER og den sal. mands arvinger, som er moderen BODIL HANS-DATTER, residerende på St. Jørgensbjerg her for Kalundborg, og den sal. mands søskende“. Disse søskende var en helsøster, Cathrine Thomasdatter, og seks halvsøskende, alle født i moderens ægteskab med Peder Trellund²⁰. Om Bodil Hansdatters første mand vides intet. Hans navn var THOMAS BONUM, og formentlig var han medlem af den kendte slægt Bonum fra Ribe, hvor der 1603 fandtes en rådmand Thomas Bonum, død 1606²¹, men det kan ikke ses, om Bodil Hansdatter er kommet til Kalundborg med sin første eller anden mand, eller om hun måske stammer fra Kalundborg. I 1665 nævnes i tingbogen en Thomas Bonum, som døde 1666²², men det kan kun være en slægtning af hendes første mand, der sandsynligvis døde senest 1650, idet hendes og Peder Trellunds seks børn alle må være født inden 1660, den yngste måske dog 1661.

Fra Thomas Bonums og Bodil Hansdatters ægteskab kendes tre børn, nemlig JENS THOMASEN BONUM, der døde i Ribe 1666²³, HANS THOMASEN BONUM, rådmand i Kalundborg, død 1682, gift med MAREN NIELSDATTER, og CATHRINE THOMASDATTER BONUM, født 1643, død 4. april 1710 i Kalundborg, gift senest 1666 med kapellanen i Kalundborg, NIELS CHRISTOPHERSEN GRAA, som dette år gav afkald på arv efter svogeren Jens Bonum. Niels Graa, der døde før 1. august 1696, havde mistet sin første hustru, MAREN PEDERSDATTER, omkring 1665²⁴.

Af Peder Trellunds og Bodil Hansdatters børn kendes følgende seks, der alle levede i 1682, og som her opføres i den rækkefølge, hvori de er anført ved skiftet efter deres halvbroder:

- I. THOMAS TRELLUND, formentlig den ældste søn, da han jo er opkaldt efter moderens første mand. Om ham vides kun, at han i 1682 boede i Holland²⁵.
- II. JOHAN TRELLUND, født ca 1660 i Kalundborg, død 1727 i København; var 1682 i tjeneste hos amtsskriveren over Kalundborg amt, Jørgen Hansen, der var ejer af Birkendegaard i Vørslev sogn, og som afstod sit embede ved udgangen af 1683. Nogle år senere dukkede Johan Trellund op i Jylland, hvor han synes at være kommet i forbindelse med Gregers Daa, en søn af Valdemar Daa til Borreby, guldmageren, der formøblede alt,

hvad han ejede og havde. Dette bekendtskab blev af stor betydning for Trellund. Måske indtog han til at begynde med en tjenende stilling hos Gregers Daa, men på et eller andet tidspunkt kom han ind ved militæret, først som underofficer, og gjorde tjeneste i Danmark i 8 $\frac{1}{2}$ år og 6 $\frac{1}{2}$ år i Norge. 1702 blev han kaptajn des armes ved de nordenfjeldske dragoner og 8. juli samme år fændrik ved samme regiment, var 1707 avanceret og blev 26. april 1710 auditor og regimentskvartermester. Dette år skal han ifølge en gammel beretning have været på rejse med Gregers Daas søster, Johanne Cathrine, med hvem han indlod sig i et så intimt forhold, at det ansås for at være mest formålstjenligt, at de giftede sig²⁶. Denne beretning må dog tages med et vist forbehold – i særdeleshed hvis man tager den adelige jomfrus alder i betragtning. Hun, der var født på Borreby den 28. december 1661 og døbt dagen efter i Magleby kirke, skulle således have været et halvt hundrede år, da hun indlod sig med Trellund. Det er muligt, de blev gift af tvingende årsager, men det er i hvert fald sket på et langt tidligere tidspunkt, end man hidtil har antaget. Sandsynligvis har brylluppet fundet sted omkring 1691, det år, da Valdemar Daa døde. Johanne Cathrine Daa var ugift i maj 1688, men det vides, at hun i december 1695 var gift med Johan Trellund²⁷, der på dette tidspunkt var ejer af hovedgården Lindtorp i Asp sogn ved Holstebro²⁸. Men hvordan han, den tidligere tjener hos amtskriveren i Kalundborg, har kunnet svinge sig op til at blive jordbesidder, kan ikke siges. Formentlig hænger det sammen med svogerskabet til Gregers Daa, der trods faderens armod blev ejer af flere godser. Trellund synes dog ikke at have været synderlig god til at tage sig af gårdens drift. Sidst på året 1695 blev der gjort udlæg hos ham, og i 1699 tilkøbte Christen Linde sig Lindtorp, hvis hartkorn på det tidspunkt var 27 tdr.²⁹. I tiden derefter helligede Trellund sig helt de militære opgaver og opholdt sig som nævnt i Norge en årrække. 1711 var han ansat i Trondheim, men da han synes at have været af „en bitter og bizar karakter“, kom han ret hurtigt i strid med sine omgivelser, dog ikke de militære, men bl. a. med flere gejstlige og derved også med biskoppen Peder Krog, mod hvem han førte en sag, der gik helt til højesteret, og hvori han ikke alene angreb biskoppen, men hele stiftets gejstlighed. Skønt han vistnok havde ret i adskilligt, gik dommen ham imod, og han kom ikke mere tilbage

til Trondheim³⁰. Han levede sine sidste år i København, hvor han den 14. marts 1727 blev begravet i Garnisons kirke „under orgelværket på jorden“³¹. Hans enke, Johanne Cathrine Daa, overlevede ham i 20 år. Efter Københavns brand 1728 boede hun i Anthonistræde i Købmagerkvarteret, og i 1729 holdt hun i Eggeslevmagle kirke sin ældste sønnesøn, Diderich Johan, over dåben³². Hun døde 1747, 85 år gl., og blev begravet i Garnisons kirke den 1. februar³³.

Børn:

1) GREGERS DAA TRELUND, født 1697, død 1760, begravet i Store Urtegaard (Garnisons) den 7. februar. Han blev landkadet 1714, gjorde fra ca 1726–41 tjeneste ved Flakkebjerg herreds regiment, boede en tid på Gerdrup, blev ca 1741 kaptajn og forflyttedes til København, hvor han fik afsked som major den 16. januar 1760. Blev efter 18. maj 1728 gift med LAURENTIA KIRSTINE GRUBBE, født 1700 i Kvislemark, datter af præsten og godsejeren Didrik Grubbe og Anne Elisabeth Vind. Hun døde i København 1777, 77 år gl., begravet 16. juni, „førtes til kirken i den fløjels ligvogn“³⁴. De havde mindst 4 børn, der dog alle døde, før de nåede den voksne alder. De ældste var DIDERICH JOHAN TRELUND, født 1729 på Gerdrup, døbt 19. november, og WOLDEMAR DAA TRELUND, født 1730 på Gerdrup, døbt 15. november³⁵. I 1741 mistede Trellunds en femårig søn og en knapt etårig datter, der begge var angrebet af kopper³⁶.

2) WOLDEMAR DAA TRELUND, hvis fødselsår ikke kendes, blev fændrik 1717, men blev 1720, da han var løjtnant, af konsistoriet dømt til at ægte et fruentimmer, som han beskyldtes for at have besøvet. I fortvivelse herover – eller måske af frygt – absenterede han sig fra sit regiment den 1. november 1720 og flygtede til Hamburg, men den 13. december samme år fik han afsked fra regimentet, vendte tilbage og opholdt sig i København, indtil han 7. juni 1721 blev dræbt uden for Vesterport i en duel med en mand ved navn Jens Gamborg, der efter at have stukket sin modpart ihjel, udplyndrede ham til skindet. Den 12. juni blev den „ihjelstukne løjtnant Trellunds lig efter kgl. allernådigste bestilling begravet på urtegården“; for jorden var betalt 4 rdl.³⁷.

III. MATHIAS TRELLUND, Peder Trellunds tredje søn, opholdt sig i august 1682 i København³⁸, men blev senest 1688 som gift bosat i Kalundborg. Han omtales undertiden som kirurg³⁹, men har næppe nogen sinde været det. 23. september 1690 var han lavvæрге for Johanne Simonsdatter, enke efter Otte Jensen Krum, og kaldes da borger og indvåner i Kalundborg⁴⁰, men han ses ikke en eneste gang omtalt som kirurg. Han var gift 1° med ANNE JENSDATTER, der døde 1692; den 2. september dette år holdtes der registrering af boets middel og tilstand; efter opgørelsen viste boet en formue på 522 dlr. og en gæld på 20 dlr., men af hans bøger fremgik det, at gælden var langt større, nemlig 528 dlr.⁴¹. – Trellund giftede sig ret hurtigt igen, men navnet på hans anden hustru kendes ikke. I tiden mellem 1695 og 1700 flyttede han med familien til København, hvor han fik ansættelse i Ostindisk kompagnis tjeneste. Ca 1700 drog han til Trankebar og omtales 1702 som assistent. Fra 1. september 1704 blev hans løn på grund af den flid, han udviste, forhøjet til 9 fra 7 rdl. månedlig, men da havde han også i næsten tre år „forrettet tvende tjenester og derfor til ansvar stået, hvorved han endnu kontinuerer“. Endnu 1706 omtales han som „Trellund, som er på Danisholmen“, hvor han gjorde tjeneste som assistent og ekvipagemester. Han døde før oktober 1708 i Trankebar; hans efterfølger, H. Schiøtt, blev ansat 6. oktober. Hans hustru og børn boede endnu 1716 i Trankebar⁴².

Børn:

- 1) En søn af første ægteskab, JENS JØRGEN TRELLUND, født ca 1689 i Kalundborg, blev gæstgiver i Fredensborg. Hans hustru hed SOPHIE BYSSING. De havde en søn, FREDERIK TRELLUND, der blev student fra Frederiksborg 1745 og teologisk kandidat 1751. Han var derefter i en årrække i tjeneste som huslærer hos Fredericias borgmester, kammerråd Richter, indtil han endelig i 1779, den 17. november, blev sognepræst i Bredstrup ved Fredericia, hvor han 1798 døde ugift⁴³.
- 2) En datter af andet ægteskab, SARA CATHRINE TRELLUND, født 1694 i Kalundborg, kom med forældrene til Trankebar, blev i sit 16. år, ca. 1711, gift 1° med assistent JACOB SCHIENCK, en forgældet person, der førte adskillige processer. Da han i 1716 blev hjemsendt, skiltes de. Sara Cathrine blev i Trankebar og flyttede til sin moder og søskende. Ca. 1719

blev hun gift 2°. Hendes nye ægtefælle hed JOSEPH COLLEIR og var overassistent i kompagniet. Han var født ca. 1691 i Bergen, hvor de boede en tid, efter at de havde forladt Trankebar. Senere flyttede de til København, hvor Joseph Colleir døde 1752. Hans enke nød en lille enkepension af Ostindisk kompagni. Hun boede ved sin død 6. juli 1776 i Studiestræde og jordedes „i det lille indelukke ved søndre kirkedør“ i Frue kirke den 12. juli „ved 12 slet“⁴⁴. Hun efterlod sig ingen børn, men havde følgende arvinger: 1) Fru Wintherfeldt på Gottorp „i Holsten“, som var hendes søsterdatter, 2) Elias Wier i Trankebar, hendes søstersøn, og 3) hendes halvbroders søn, Frederik Trellund, studiosus, opholdende sig i Fredericia hos borgmester Richter⁴⁵.

- IV. VILLUM TRELUND opholdt sig 1682 i Jylland og levede i hvert fald 1692, da han havde et tilgodehavende hos sin broder Mathias på 50 rdl. Senere høres der intet om ham⁴⁶.
- V. ANNA TRELUND, født i Kalundborg, boede 1682 i Øve by i Skåne, hvor hun havde „hæderlig og vellærde mand hr. Otto til ægte“⁴⁷. Hendes mand synes altså at have været præst, men hverken i Øved, Färs herred, eller i Øje, Herrested herred, har der på den tid været en præst af det navn. Muligvis har han været kapellan eller degn.
- VI. MARIA TRELUND, født 1660 i Kalundborg, opholdt sig i 1682 hos moderen, men blev i november 1684⁴⁸ gift med HANS NIELSEN FUGLEDE, født 1661, død 23. april 1716 i Kalundborg⁴⁹, ejede en større gård på Kalundborg-egnen. En søn i ægteskabet, Peder Hansen Fuglede, blev præst i Vørslev⁵⁰. Maria Trellund døde i Kalundborg den 11. november 1721⁵¹.

HENVISNINGER

¹ Samlinger til jysk historie og topografi. VIII, s. 53. — ² Dansk biografisk leksikon XXIV, s. 244. — ³ Tingbog for Kalundborg 1665–66. — ⁴ Fra Holbæk amt 1936, s. 148. — ⁵ Barfod: De borgerlige rigsdagsmænd 1660, s. 109. — ⁶ Paludan: Beskrivelse over staden Kalundborg, s. 224. — ⁷ Barfod: De borgerlige rigsdagsmænd 1660, s. 109–111. — ⁸ Paludan: Kalundborg, s. 84f. — ⁹ Samme, s. 86f; Algreen-Ussing: Efterretninger om Kalundborg, s. 47. — ¹⁰ Barfod: De borgerlige rigsdagsmænd 1660, s. 110. — ¹¹ Fra Holbæk amt, 1936, s. 148. — ¹² Barfod: De borgerlige rigsdagsmænd 1660, s. 111. — ¹³ Samme, s. 111. — ¹⁴ Fra Holbæk amt 1936, s. 146. — ¹⁵ Barfod: s. 111. — ¹⁶ Kalundborg tingbog 1664–68, s. 132 ff. — ¹⁷ Barfod, s. 111. — ¹⁸ Kalundborg tingbog, 1664–68, s. 127. — ¹⁹ Dansk biogr. leks. XXIV, s. 244f; PersHist. T. 7. IV., s. 204 ff. — ²⁰ Skifteprotokol Kalundborg 1682–96, s. 27. — ²¹ Kinch: Ribe, bd. 2,

s. 626. — ²² Skiftedokumenter Kalundborg 1666. — ²³ Ifølge arveafkald i Kalundborg tingbog 1/10 1666. — ²⁴ Wiberg II, s. 56; Quistgaard: Præstehustruer, s. 21, og tillæggets s. 14., idet det dog bør tilføjes, at Quistgaard det ene sted fejlagtigt kalder kapellanens første hustru Maren Pedersdatter Trellelund, hun hed kun Maren Pedersdatter, og det andet sted lige så fejlagtigt kalder Cathrine Bonum enke efter borgm. P. J. Trelund, der jo var hendes stedfader. — ²⁵ Skifteprot. Kalundborg 1682–96, s. 27. — ²⁶ PersHist. T. 5. IV, s. 272; Fjelstrup: Guldmagere i Danmark, s. 99; Saml. til jysk. hist. og top. VIII, s. 56f; Hirsch: Danske og norske officerer. — ²⁷ Viborg bys skøde- og panteprot. 7. maj 1688 og 2. dec. 1695 fol. 118 og 341, venligst meddelt af Landsarkivet i Viborg; Mollerup: Vildskud, s. 141. — ²⁸ Chr. Jensen: Linde by, s. 116. — ²⁹ O. Nielsen: Hjerm og Ginding herred, s. 264. — ³⁰ Saml. til jysk hist. og top. VIII, s. 56f. — ³¹ Garnisons kb. 1727. — ³² Københavns huse og indvånere 1728, s. 253; Eggeslevmagle kb 1729. — ³³ Garnisons kb. 1747. — ³⁴ Garnisons kb. 1760 og 1777. — ³⁵ Eggeslevmagle kb. 1729–30. — ³⁶ Garnisons kb. 1741. — ³⁷ Hirsch: Danske og norske officerer; Garnisons kb. 1721. — ³⁸ Skifteprot. Kalundborg 1682–96. — ³⁹ Saml. til jysk hist. og top. VIII, s. 57f; Barfod: De borgerlige rigsdagsmænd 1660, s. 112. — ⁴⁰ Skiftedok. Kalundborg 1675–95. — ⁴¹ Skifteprot. Kalundborg 1682–96. — ⁴² Kay Larsen: Dansk-ostindiske personalia. — ⁴³ Skifteprot. Kalundborg 1682–96; Wiberg I, s. 208; Kirkehist. saml. 6. II, s. 150. — ⁴⁴ Kay Larsen: Dansk-ostindiske personalia; Frue kb. 1752–76; Birch: Billedgalleri for fruentimmer 1795, bd. III, s. 335–49. — ⁴⁵ Forsegingsprot. København, s. 12–13. — ⁴⁶ Skifteprot. Kalundborg 1682–96. — ⁴⁷ Samme, s. 27. — ⁴⁸ PersHist. T. 7. II, s. 132. — ⁴⁹ Kalundborg kb. 1716. — ⁵⁰ Wiberg III, s. 658; Kirkehist. saml. 4. I, s. 111–17. — ⁵¹ Kalundborg kb. 1721.